

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1^{te} April 1876.

N^o 26.

Udgivet 31te Mai.

1905.

Høieste Resolution

29 Mai.

af 29de Mai.

Det ved Stenkjærs Kommunestyres Beslutninger af 28de December 1904 og 12te April 1905 vedtagne Takstregulativ for Benyttelse af Kommunens Kaier i Genhold til § 55 i Lov om Havne- og Kingevesenet m. v. af 10de Juli 1894 stadfæstes som gjældende indtil videre.

Regulativet er saalydende:

§ 1. Med de Indskrænkninger og paa de Betingelser, som nedenfor nærmere bestemmes, tillades det Fartøier at anlægge til Lossen og Laden ved de Kommunen tilhørende Kaier i Stenkjær.

§ 2. Dampfartøier — med den Undtagelse som § 5 bestemmer — samt Seilfartøier (hvorunder indbefattes Førrings- og andre Vaade) erlægges en Kaie-Afgift af 5 — fem — Dre pr. Ton, for hvilken Afgift Fartøierne, under Sagttagelse forøvrigt af de for Ladestedets Havnevesen gjældende Bestemmelser, kunne forblive henliggende ved Kaien og benytte dens Kran:

	Naar 1 Fartøi benytter Kaien.	Naar 2 Fartøier samtidigt benytter Kaien.
naar Fartøiet er drægtigt 20 Tons og derunder	1 Døgn	2 Døgn
over 20 Tons og ikke over 30 Tons	2 —	3 —
„ 30 „ — 40 „	3 —	4 —
„ 40 „ — 60 „	4 —	5 —
„ 60 „	5 —	6 —

Afgiften beregnes for den her angivne Tid, selv om denne ikke fuldt ud benyttes. Del af Ton regnes for hel Ton. For umaalte Fartøier (hvorunder Førrings- og andre Vaade) beregnes Afgiften efter Afgifts-Opræverens Skjøn, dog ikke mindre Afgift end 25 — fem og tyve — Dre.

29 Mai.

§ 3. Afgift efter § 2 erlægges, saasnart Fartøiet har lagt til Kaien.

§ 4. Saasnart den i § 2 bestemte Liggetid udløber, er Opkræveren berettiget til naarsomhelst at besørge Fartøiet paa Eierens Bekostning forhalet fra Kaien, forsaavidt Kaien tiltrænges af et andet Fartøi, i modsat Fald kan længere Henliggen ske, naar Havnesfogden dertil maatte give Tilladelse, men betales da for den overstridende Tid dobbelt Afgift, udenat der kommer i Betragtning af hvilken Grund saadan Overliggen har fundet Sted. Helligdag medregnes ikke ved Beregning af Kaiavgift, medmindre Ladning eller Løsning foregaar paa disse Dage.

§ 5. Dampskib, som gaar i fast Rute paa Stentjær, betaler, naar sammes Drægtighed ikke overstiger 200 Tons, 2 — to — Kroner for hver Gang, det anslægges ved Kaien eller ved det Kaien tilstødende Pakhus eller Brygge; overstiger Dampskibets Drægtighed 200 Tons, betales for hver Gang 4 — fire — Kroner. Afgiften kan i disse Tilfælde ogsaa erlægges med et vist Beløb pr. Aar efter Overenskomst. Herom maa i saa Fald Havneskyret og Kommunebestyrelsen være enige.

§ 6. Fartøi, som løser eller lader ved det Kaien umiddelbart tilstødende Pakhus og derved i større eller mindre Udstrækning benytter sig af Kaien, ansees som beliggende ved denne og pligter at betale Afgift efter § 2.

§ 7. Ethvert saabel løsende som ladende Seilfartøi forpligtes til naarsomhelst at forhale fra Kaien og give Plads for ankomende og afgaaende Dampskib for saa lang Tid, dette tiltrænges Pladsen, dog ikke nder de i § 2 fastsatte Tider, imod Ret til den uafbenyttede Del af Liggertiden, saasnart Dampskibet er færdigt.

§ 8. Saabel løsende som ladende Gods føres umiddelbart fra og til vedkommende Fartøi og maa ikke i Almindelighed henligge paa Kaien udenfor den Tid, Fartøiet efter § 2 er liggeberettiget. For Gods, som til nogen anden Tid maatte findes henliggende paa Kaien, betales en Dplags-Avgift fra 40 — firti — Ore til 2 — to — Kroner efter Godssets Bestaenhed og forsaavidt denne Henliggen varer 1 Døgn over bemeldte Liggetid. Ligger Godsset længer indtræder denne Afgift, og er Opkræveren berettiget til, om nogen anden maatte begjære Kaien til Afbenyttelse, eller han af andre Grunde maatte finde det nødvendigt, at føre Godsset væk paa Eierens Bekostning.

Opkræveren er berettiget til at bestemme Dplagsavgiftens Størrelse, dog ikke over det i denne § nævnte Beløb.

§ 9. I Tilfælde af Tvivl om et umaalt Fartøis Drægtighed skal Opkræverens Skøn være afgjørende, medmindre Eieren foretrækker paa Stedet at foranstalte Fartøiet maalt.

§ 10. Benyttes Kaien til Løsen, Laden eller for kortere eller længere Tid til Dplagsplads for Gods, Materialier osv. i saa-

danne Tilfælde, der ikke indgaar under nogen anden Bestemmelse i 29 Mai. dette Regulativ, beregnes Afgift for samme efter Dyræverens Skjøn, dog ikke mindre end 25 Ore for hver Gang, Raen benyttes.

§ 11. For samtlige Afgifter, der erlægges til den af Havneskiftet og Formandskabet antagne Dyræver, forsaavidt denne ikke er Havnesfogden, hæfter vedkommende Fartøier.

Høieste Resolution

29 Mai.

af 29de Mai.

I Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfiske af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes:

1. Fra 23de September til 30te April, begge Dage medregnede, skal alt Fiskeri være forbudt i Homlegrovandet, beliggende i Bøss og Vikør Herreder, Søndre Bergenhus Amt.
2. Post 1 i Høieste Resolution af 17de Mars 1902 om Fredningstiden for Ferskvandsfiske inden Bøss og Vikør Herreder m. v. sættes, forsaavidt Homlegrovandet angaar, ud af Kraft.

Statensraad til medl. videre fra den norske Regering til Kongen Kongen alligevel Røndighed i Overensstemmelse med Kongens Allige Standlov og gjældende Lov med de Indbringer, som nødvendiggøres vedrørende, at Regeringen med Sverige under en Konge er udsat for Følge af, at Kongen har opført at fange den norske Konge.

Kristiania den 7de Juni 1905

Carl Berner,

Præsident.

J. J. Svendsen,

Sekretær.

Regeringens samtlige Medlemmer havde i januar Maaned 1 Stortinget erklæret sig villige til at overtage Røndigheden

Udgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søn's Bogtrykkeri. Kristiania.